

<http://physicsweb.org/article/news/8/5/3>

2004/05/05

وضعیت ماده‌ی تاریک، همچنان مبهم است

حساس‌ترین آزمایش ماده‌ی تاریک در جهان، نتوانست شاهدی برا ی ذره‌ها ی اسرارآمیزی بیابد که تصور می‌شود تقریباً یک سه‌وُم جهان را تشکیل می‌دهند. اما گروه آزمایش سی دیاماس II (پژوهش زمایشی ماده‌ی تاریک) [1] (که حساسیت ش چهار برابر حساسیت دیگر آشکارگرها ماده‌ی تاریک است) امیدوار است طی چندسال آینده حساسیت این آزمایش را با یک ضریب دیگر ۲۰ افزایش دهد [2]. آشکارکردن ماده‌ی تاریک، تک خال مهمی در هم فیزیک ذرات و هم کیهان‌شناسی خواهد بود.

ماده‌ی تاریک را اخترشناس‌ها اولین بار برا ی این پیش نهادند که توضیح دهنده‌ی چرا که کشان‌ها بسیار سریع‌تر از آن‌ی می‌چرخند که بر اساس مقدار ماده‌ی مرئی پیشان انتظار می‌رود. این شکل اسرارآمیز ماده‌تابش الکترومغناطیسی را ته جذب می‌کند و نه می‌گسیلد (به همین خاطر به آن ماده‌ی تاریک می‌گویند) و فقط از روی اثر گرانشی یَش بر ماده‌ی معمولی است که می‌شود آن را آشکار کرد. می‌دانند سیاه‌چاله‌ها و بعضی اجسام دیگر بخشی از ماده‌ی تاریک که کشان ما را تعین می‌کنند. اما بسیاری از کیهان‌شناس‌ها معتقدند اند که کشان‌ها ضمناً شامل ذره‌ها ی غریب‌ی اند که از مهبانگ باقی مانده‌اند. از جمله‌ی این ذره‌ها به اصطلاح ذره‌ها ی جرم‌دار با برهم‌کنش کم (ویمپ) [3]، و ذره‌ها ی دیگری اند که در مدل استاندارد فیزیک ذرات وارد نشده‌اند.

محل آزمایش سی دیاماس II یک معدن متروک آهن در چند صدمتری ی زیر زمین در سودان در مینه‌سُتا است. آشکارگرها ماده‌ی تاریک را باید زیر زمین ساخت، تا آشکارگر از پرتوها ی کیهانی و تابش زمینه مصون باشد. این‌ها می‌توانند

علامت‌ها بی شبهه - ماده‌ی تاریک تولید کنند. آشکارکردن - ویمپ‌ها فوق العاده دشوار است، چون برهم‌کنش - این‌ها با ماده‌ی معمولی نادر است. گروه - سی‌دی‌ام‌اس II امیدوار است بتواند این برهم‌کنش‌ها بی نادر را با سنجش - بار و ارتعاش - حاصل از این ذره‌ها طی - عبور - شان از یک برج - آشکارگرها بی ژرمانیم - سیلیسیم آشکار کند. این آشکارگرها در دماها بی زمزایشی نگه‌داری می‌شوند. ویمپ‌ها را باید به این طریق آشکار کرد که به ازا بی یک تراز - ارتعاش، باری که ویمپ‌ها آزاد می‌کنند از باری که ذره‌ها بی دیگر آزاد می‌کنند کمتر است.

اولین نتایج - سی‌دی‌ام‌اس II نشان می‌دهند با ۹۰٪ یقین، آهنگ - برهم‌کنش - ویمپ بی با جرم - ۶۰ گیگالکترون‌ولت، باید کمتر از حدوداً یک بی بر ۲۵ روز بر کیلوگرم - آشکارگر باشد. به گفته بی گروه - سی‌دی‌ام‌اس II، حساسیت - این سنجش‌ها دست کم چهار برابر - حساسیت - بهترین نتیجه‌ها بی قبلی است، که با آشکارگر - ادلوبس [4] در فرانسه به دست آمده است. این دانش‌پیشه‌ها امیدواراند حساسیت - آزمایش - شان را با یک ضریب - ۲۰ یا بزرگ‌تر بیشتر کنند.

آبرتفارن (تعمیم از مدل - استاندارد که بیشتر - ذره‌نظریه‌پردازها به آن علاقه دارند) پیش‌بینی می‌کند ویمپ‌ها را باید بشود در بخشی از فضای پارامتر که سی‌دی‌ام‌اس II در آن کار می‌کند یافتد. بلس کابررا [5] (یک بی از سخن‌گوها بی سی‌دی‌ام‌اس II) از دانش‌گاه - سُن فُرد [6] می‌گوید: "کشف - ویمپ‌ها (و در نتیجه نوعی تئید - آبرتفارن) هم‌زمان مهم‌ترین مشکلات - فیزیک - ذرات و کیهان‌شناسی را حل خواهد کرد."

- [1] CDMS II (Cryogenic Dark Matter Search)
- [2] arXiv.org/abs/astro-ph/0405033
- [3] weakly interacting massive particle (WIMP)
- [4] EDELWEISS
- [5] Blas Cabrera
- [6] Stanford University